

Kereső Szó

a rákosmenti evangélikusok értesítője

X. évfolyam 23. szám

Erős vár a mi Istenünk!

A. D. 2005. december

Ferenczy Zoltán

"Azért jött az Embernek Fia - Jézus - hogy megkeresse az elvesztettet."

Lk: 19. 10.

A Világ Üdvözítője ezekkel a szavakkal válaszol azokra a kérdésekre, melyek karácsonykor elhangozhatnak: Miért csendeseedik el karácsonykor mindenki és minden? Miért mások az emberek egy kicsit az ünnepek idején?

Azért jöttem, hogy keressem az Embert. Veletek vagyok otthonotokban. Elkísérek mindenkit munkahelyére. Örülök az eredményeiteknek. Látom, sokat küzdötök a fáradtsággal. Együtt érzel a testi- lelki szenvedőkkel. Ismerem kudarcaitokat. Látom a foglyok reménytelennek tűnő helyzetét. Jelen vagytok a frontokon és a menekültek között.

Nem a magam akaratából jöttem a világra. Mennyei Atyám, a ti Teremtőtök küldött köztetek. Tapasztalja napról-napra, hogy nélküle akartok élni. De ez nem sikerül. Kevés az örömtök. Nincs igazi szeretet bennetek. Mennyei Atyátok szomorúan figyel a küszködéseketek önmagatokkal, emberekkel, élet-helyzetekkel. Avval a szándékkal teremtett titeket, hogy boldog, megelégedett, vidám életetek lesz. Nem mondott le arról, hogy szeretetével utolér mindenkit.

Azért jöttem, mert szeretlek titeket. Fáj nektek, hogy reménytelen, boldogtalanok, fá-

sultak vagytok. Keressem a lehetőséget, hogy személyesen megszólítsalak benneteket.

Senkitől nem kérem számon a múltját. Nem sorolom fel, hogy ki hol és mikor rontotta el az életét. Arra várok, hogy átadhassam nektek azt az Üzenetet, amit a menyből hoztam: Isten szeret téged! Úgy, amint vagy és amilyen vagy. Abban reménykedik, hogy találkozhat veled. Meg akar örvendeztetni. Megmutatja, hogy találkozhat veled. Meg akar örvendeztetni.

Megmutatja, hogy az élet, amit Ő ad neked: szép, tartalma. Bizonyos lehetsz örök életed felől. Gondok, bajok, küzdelme és csalódások ellenére örök célja van az életednek.

A legreménytelenebbnek látszó helyzetben sem vagy egyedül. Az Örökkévaló Isten mindig veled van!

Kérek, fogadj el engem Isten szeretet ajándékának. Bíz rád az életedet. Hidd el, hogy önzetlenül jöt akarok neked és mindazoknak, akiket te szeretsz, akik téged szeretnek.

Várom a válaszodat: Köszönöm Jézus Krisztus, hogy megkerestél és megtaláltál engem.

„Más a vető, és más az arató”

Jn: 4. 37.

János jegyezte le evangéliumában (4, 37) Jézus fenti szavait, melyeket a samáriai asszonnyal való, a kútnál történt beszélgetése után mondott a tanítványoknak. Ennek a kijelentésnek az igazsága az ő életükön is bebizonyosodott, hiszen az a munka – a vetés – amit végeztek: Krisztus hirdetését és megvallását, gyülekezettek, egyház szervezését, mindez igazán haláluk után ért be. Így volt ez később is az évszázadok során: az elődök, az ösök „vetését” az utánuk jövő nemzedékek, generációk „aratták” le. Igaz ez az emberi élet minden területére is. A kisebb és nagyobb közösségek és e közösségek egyes tagjai, akár egy családról, akár egy nemzetről legyen is szó, az őseiktől kapott anyagi, szellemi, lelki vetésből élnek, élhetnek, e vetés eredményét aratják, arathatják le. Nem véletlenül Írtam feltételes módot is. Hiszen hiába érik be a vetés és kész az aratásra, ha az arató rest, nem kell neki a tápláléknak való, és itt a szellemiekre, lelkiekre gondolok elsősorban.

Természetesen mindezekből az is következik, nincs olyan, hogy csak arat valaki – bizony, vet is. Bizony vet is, és ha az aratás szükségességéről beszélünk, akkor el lehet mondani, hogy ugyanilyen fontos és lényeges, hogy mit vet valaki, hogy mi mit vetünk. Házunk táján maradva - keresztyén mivoltunkra gondolva - egyszer arról kell számot adni Istennek és önmagunknak,

hogy a Mindenható által belénk vetett hit – tudnunk kell, hogy az alapvetést Ő végezte el minden emberben – vajon megérett-e, beérett-e? Ha igen, akkor élünk, élünk-e az aratás lehetőségével, vagyis Isten dicsőségére, Krisztusban és Krisztusnak élünk, élünk? Majd arról is számot kell adnunk, hogy mit tettünk mi magunk az Evangéliumért. Hirdettük-e – gondolattal, szóval, cselekedettel – a Krisztust? Vetettük-e olyan magokat, melyek kikelve jó termést hoznak, és utódaink javára válnak, ha learatják azokat? Vagy csak gaz és törek marad utánunk?

Mindenkinek számot kell adni azon az utolsó napon, amikor eljön az Úr, hogy „megítéljen őket és holtakat”, mégpedig csak és kizárólag önmagáról. És akkor már hiába magyarázza bárki is – ahogyan itt, a földi életünkben oly gyakran megtesszük –, hogy azért nem, mert az egyház így meg úgy; mert a lelkész így meg úgy, mert az idő, meg a sok munka, és így tovább. Ő azt fogja kérdezni: beálltál-e az aratók közé, részt vettél-e a vetés munkájában? Kezedbe vetted a Szentírást, hallgattad Isten szavát... hallgattál-e erre a szóra? Segítettél a gyermekednek, unokádnak, vagy bárkinek is, hogy megtalálja az Istent?

Álljunk be a vetősorba, az aratórendbe, hogy megállva az Aratás Ura előtt, tiszta szívvel mondhassuk ki: igen Uram!

Balázs Attila, kolozsvári Farkas utcai református templom lelkésze

A tékozló atya története

Lk. 15: 11-20a

Lukács evangéliumának ezen beszámolója engem mindig zavarba ejt. A két fiatalembert figyelem, akik lelki szemelmet mindig jobban és jobban felnyitják. Miközben a két „meglett” fiatalat böngészem, lelkiismeretemet nem hagyja nyugodni a „tékozlás”,

mint az élet izgalmas pillanata. Minden mozdulat mely eltérő a szokványostól, a merev ember számára szakítás. Ugrást a végtelenbe, hűtlenséget, elvtelenséget s egyebeket jelent. Az ide vagy oda való mozgás számomra teljesen érthető: A ki-

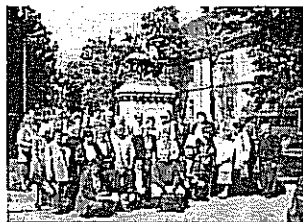
sebbik onnan elment, a nagyobbik szolgállelkűen ott maradt. Az egyik törvényt rontott, a másik a törvény csősze volt. Ők mindketten az esemény részesei voltak, –

Vasárnapi istentisztelet a Farkas utcai Református Templomban - Kolozsvárótt

Az elibénk tartott tükör mégis valami egészen mást mutat. Itt nem az esendőség, hanem az esemény a fontos. Az élet „fona-la”, s ennek összetevő, - spontánul is - összerakható mozaik elemei. A követszók: fiatalabb, a vagyonhoz való jog, kicsapongó élet, éhség, dísznök, moslék, pénztárca, haverek, távolság, belső emigráció és aztán „a magába száll!”! S aztán a „majdnem lakodalom” a maga csodálatos mozzanataival: várta, hogy a fia hazatér, még távol volt, mikor apja (már régen) látta Őt, megszánta (újra felismerte) elébe futott (örökös mozgásban, minden teremtés gyökerében), megölelte és megcsókolta. Az az ér-

vezis esendők - a magyar nyelv „szépmíves” fogalmával, másképp is létez-hettek volna.

Kiránduló csoportunk a a Farkas utcai Református Templom előtt

zésem, hogy ez a belső ragaszkodás a te-remtés pillanatában cuppant el először! S aztán a sürgés-forgás, nem csak egy szol-ga, hanem többen, mind „apákká” váltak a sürgés-forgásban. Nem a szolgállelkűséget szolgálták, hanem a szolgálatot. Ott voltak az esemény forgatagában.

Azóta is gondolkodom, hogy vajon miért jött ki az apa az idősebb Fiához is és miért kérlelte, mondván neki:

Fiam te mindig velem vagy és mindenem a tied! Mindent nem tudhatok, de egyet biztos érzek, hogy a végtelen és a tékozlás egy Szikrából pattant.

Bozorády Zoltán

EMMAUS - Nyíregyháza

A Nyíregyházi Evangélikus Egyházban az intézményes szeretetszolgálat az 1920-ban kezdődött. Az ÉLIM-ben kezdettől fogva foggyatékkal élőket gondoztak.

A '30-as években kezdett el a gyülekezet egy új munkát árvagyerekek és magányos idős tanyai asszonyok ellátását biztosítva. Mindkét intézmény városzerte elismerten működött. Az államosítás után az árvaellátás megszűnt és csak időskorúakat gondoztak a szeretetotthonban. 1983-ban a Városi és Megyei Tanács kereste meg az Evangélikus Egyházat azzal a kéréssel,

hogy vállalja egy új szeretetotthon építését legalább 100 időskorú ember gondozására. Ehhez telket és segélyt biztosítottak (a teljes összeg 3-4%-át).

1987-ben járult hozzá az Országos Egyház az építkezéshez. A négy év szükséges volt arra, hogy Isten előtt állva készüljünk fel az építkezésre. Kezdetül fogva az volt az elgondolás, hogy olyan intézményt hozzunk létre, amely segít az időskorúaknak élete alkonyán abban, hogy testileg és lelkileg jó környezetben éljenek, és reménységgel tekintsenek az örökkévalóság felé. A másik

kitűzött cél az volt, hogy gyülekezet széles-
sen, melynek tagjai kapcsolatot tartanak az
idős emberekkel, és közösen vegyenek
részt a vasárnapi istentiszteleten. Célul tűz-
tük ki, hogy minden gondozottnak legyen
olyan lelki támasza a fiatalok közül, aki
számon tartja, imádságban hordozza, és
szeretettel veszi körül. Ez kölcsönhatás-
ban működik. Az építkezés első szakasza
1993-ban zárult. Ekkor költöztek be az első
lakók az intézetbe. Az intézmény kápolná-
jában hamarosan megjelent néhány hittest-
vérünk a városból, s évek során kis gyüle-
kezetté növekedett, úgy hogy vasárnapon-
ként a gyerekekkel együtt 40-50 személy
jött az alkalmakra.

Az építkezést folytattuk 1993 után is. Épít-
tettünk egy új szárnyat, az önmagukat el-
látni nem tudók részére. Összesen 100
időskorút gondozunk. Terveink között sze-
repelt egy étterem építése is valamint
templomépítés, amennyiben ezt az isten-
tiszteletre járók létszámának növekedése

megkívánja. 2001-ben kezdtük el a tervek
elkészítését. 2005. szeptember 17-én a
Templomszenteléssel megvalósult minden
elképzelésünk.

17 éven át folyamatosan építkeztünk. Arra
mindig vigyáztunk, hogy a már elkészült ré-
szek, és az intézmény parkja ne sérüljön a
fejlesztések során. Ha kérdeztek az építke-
zéssel kapcsolatban, elmondtuk, hol tar-
tunk, de rábíztuk Istenre, hogy az ő kezéből
jőjenek az adományok.

A hosszú építkezés sok mindenre megtanít-
ott. Megtanított türelemre, megtanított arra,
hogy Istennél minden lehetséges, és meg-
tanított arra is, hogy Isten számára az em-
ber értékesebb minden anyagnál. Hálásak
vagyunk azért, hogy napról napra tapasztal-
juk Jézus ígéretének valóságát, velünk
van minden nap. Az a reménységünk, hogy
szolgálatunkat a jövőben is segíti az öregek
között, és az intézményt körülvevő város-
rész lakói is áldást nyernek általunk.

Nyíregyháza, 2005. október 12.

Zászkaliczky Zsuzsanna

Napsugaras tornyok

Sándy Gyula építész adta ezt a címet fényképalbumának, melyben az általa épített templomok fotóit őrizte. Ki is volt ő, akinek neve fogalomná vált egyházunkban a két világháború között?

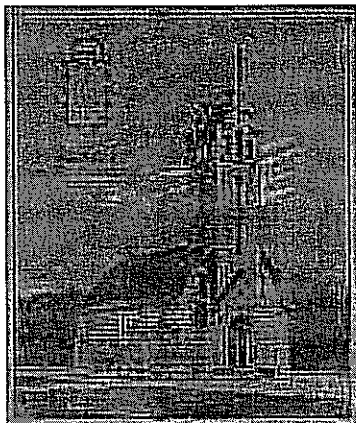
A rákoskeresztúri gyülekezet honlapján is látható néhány fontos perc egy régi filmhíradóból. Ezen feltűnik néhány pillanatra egy karakteres fej, vastag bajusszal. Ő a templom tervezője, Sándy Gyula, ő nyújtja át a kulcsot az új templom lépcsőjére érkező Túróczy Zoltán püspöknek.

Eperjesen született 1868-ban. Ősei között képzőművészek, protestáns papok találhatók. Az ő szellemi és tárgyi örökségük egyaránt meghatározó volt a család életében. A kultúra és az evangélikus egyház iránt érzett szenvedélyes szeretet és felelősség a család több tagját, így Sándy Gyulát is jellemezte. Az egyik legtehetségesebb építészgeneráció tagjaként szerzett oklevelet a József Műgyetemen. Szorgalmas,

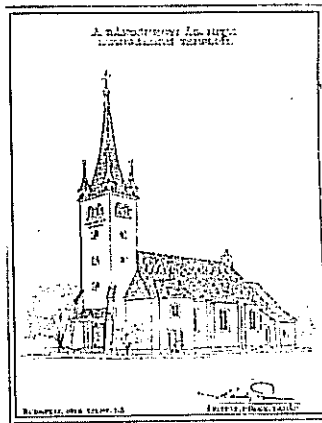
igyekvő hallgató volt, mesterei, Steindl Imre, Pecz Samu hamar felfigyeltek rá. A műemlékvédelem hőskorában, a virágzó historizmus idején Steindl Országház-építő irodájához csatlakozott, később Pecz volt mentora. Elszántan hitt abban, hogy templomépítésre hívta el az Urísten: első fizetett munkája egy kis falusi templom volt, szigorlati feladatul neogótikus templomtervet húzott, majd Pecz Fazekas (ma Szilágy Dezső) téri református templomán tanulta meg a műhelytitkokat szerkesztőként, intézőként, művezetőként. Ötven éven át tanított. Építészek generációi nőttek fel szerkeltani előadásain, a műgyetemen, sőt építőmesterek a Felső Építőiparisokólában. Előadásából igényes tankönyveket és

mappákat adott ki (pl. Fejezetek az épület-szerkezetek köréből, Újabb és különleges épületszerkezetek).

Számos társadalmi, szakmai és egyházi tisztséget töltött be. Ezekben fáradhatatlanul munkálkodott. Minden fórumot felhasznált arra, hogy egy-egy budapesti épület vagy városrész hibáját orvosolni lehessen.

A rákosligeti templom látványterve
(Magyar Építészeti Múzeum)

A rákoshegyi templom látványterve

Néhány műemlék-felújítási feladat után rengeteget tervezett: iskolát, kórházat, postát, bérházat, raktár- és műhelyépületet. Egyik ifjúkori vágya – várat, kastélyt tervezni – nemcsak a daruvári kastély esetében teljesült, hanem visszaköszön középületein is. Másikra pedig – templomot építeni – több tucat lehetősége adódott. Templomainak sikere talán a magyar építészeti hagyományban gyökerező, mégis letisztult formák és a korszerű mérnöki szerkezetek (héjszerű boltozat, vasbeton) összhangjában és Sándy egyházához való hűségében rejlik. Tanácsadással is segítette az építkezőket, s külön súlyt fektetett a liturgiának legmegfelelőbb elrendezés kialakítására.

Jó példa erre a rákosligeti kis templom is. Külső tömege a középkori, falusi templomokat idézi. Kváderkövei rusztikus hangulatot árasztanak, lefelé szélesedő, masszív falpillérei erőt, biztonságot sugároznak. Az ívelt tető és a német gótikából kölcsönzött, lépcsőzetes oromfalú torony költőisége sa-

játos ízt ad az épületnek. Átgondolt, letisztult, egyszerű belső tere, ún. oikosz rendszerű faboltozata viszont messze áll minden múltba tekintő romantikától. Kritikusai ezt ellentmondásnak, feszültségnek könyvelik el, míg a pártján állók éppen a templomépítészeti hagyomány, az evangélikus liturgia és a mérnöki észszerűség összehangolásának. A festői, művészettörténeti képzetársításokat idéző, várszerű megjelenésű keresztúri templom esetében ez még inkább így van. A történelmi levegőt árasztó kapun belépve hatalmas, világos térben találjuk magunkat, amelyben megejtő a vasbetonhevederek kendőzéltsége, a nyitott, tiszta, mérnöki tér látványa. Ez talán egyik legsikerültebb épülete, bár, amikor a mestertől egy interjúban azt kérdezték, melyik a legkedvesebb temploma, így válaszolt: „Úgy vagyok velük, mint apa gyermekeivel. Mindig a legfiatalabbat szeretem a legjobban. ... azonban... nem tudnék közülük választani.”

FÖLDRENGÉS

Portugália fővárosát, Lisszabont 250 évvel ezelőtt, 1755. november 1-én hatalmas erejű földrengés döntötte romba, 32 ezer emberáldozatot követelve. Hatásában ez szellemi értelemben egész Európát megrendítette. Addig az emberek általában hittek egy bölcs, világhormányzó Istenben, aki jó, hogy van, mert mindenben az emberek szolgálatára áll. Ez a „Jóisten” hogyan engedhet meg ekkora szörnyűséget? Ha van Isten, akkor ilyesmi nem történhet meg! Egy nagy hitbéli kiábrándulás kezdődött el, mely azóta is tart.

Korunkban szinte naponta hallunk híreket természeti katasztrófákról, földrengésekről, szökőárakról, szélviharokról, árvizekről, iszonyú pusztításairól, s ehhez járulnak a gyilkoló fegyvereit egyre tökéletesebbre fejlesztő emberi gonoszság rémtettei.

Sokan kérdezik: hol van az Isten, hogy mindezt tétlenül nézi? De nagyon sokan már ezt sem kérdezik, csak élnek küszködve, vagy szórakozva egyik nap-

ról a másikra, és eltompulnak a rémisztőnél rémisztőbb hírek hallatán. Amikor pedig a vajúdo világ életének utolsó eseményei peregnek majd, akkor értetlenül és félelmek között kérdezik: hát ez meg mi? Az utolsó időkben élünk. Erről Jézus félreérthetetlenül szólt. Olvassuk el Máté evangéliumának 24., Márk evangéliumának 13. és Lukács evangéliumának 21. fejezetét! (Templomainkban most Advent 2. vasárnapján, december 4-én ez utóbbi alapján hangzik az igehirdetés). Akik ezeket olvassák, azok nem lepődnek meg korunk félelmetes eseményeit látva. De nem is félnek! Jézus mondja: „Amikor ezek elkezdődnek, egyenesedjétek fel, és emeljétek fel a fejetekeket, mert közeledik a megváltásotok.” Lk: 21, 28. Ha hisszük, hogy Jézus értünk meghalt és feltámadott, akkor készen és örömmel várjuk őt, aki láthatóan megjelenik, hogy üdvözítő művét beteljesítse rajtunk.

HERZOG FERENC

Finnországi úti beszámoló

A gyülekezeti csoport finnországi látogatásáról szeretnék a Kereső Szó olvasóinak röviden, néhány gondolattal beszámolni.

2003-ban, amikor először részesülhettünk feleségemmel együtt a finn testvér-gyülekezetek vendégszeretetében, újdonság erejével hatott, sőt inkább meghatott minket az a szívélyes fogadtatás, és az a közvetlenség, az az önzetlen szeretet, ami felénk irányult. Most, hogy már tavaly is találkozhat-

tunk velük itt Magyarországon, valóban „rég”i személyes ismerősök voltunk, és ez az egész ott-létünkre kihatott.

Ez oldotta a nyelvi nehézségeket is, mert ismertük már vendéglátóinkat, -mi ugyan finnül nem tanultunk meg - de németül és „kézzel-lábbal”, azért meg tudtuk érteni egymást. Sok érdekes és lelket-építő, programot szerveztek nekünk, mind a raumaí, mind pedig a noormarkkui vendéglátóink.

Raumai tartózkodásunk idejére esett a finnek nyár-köszöntő ünnepe, a Juhannus-ünnep (a nyári napforduló). A gyülekezet Juhannus ünnepén mi is részt vehettünk, ami több szempontból is épülésünkre szolgált. Láttuk azt, hogy a finnek komolyan veszik az ünnepet, minden zászlórúdra, amelyeken egyébként állandóan lobog zászló, (vagy a finn lobogó „nem hivatalos méretű” – hosszított változata, vagy a város, vagy a régió zászlaja) a finn himnusz éneklése kíséretében felhúzzák a hivatalos finn nemzeti lobogót. (Tanulhatnánk tőlük: a házak hány százalé-

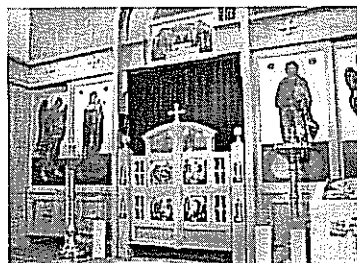
kán lehetett látni nálunk nemzeti zászlót március 15-én, augusztus 20-án, vagy október 23-án?)

Érdekes volt a finn népviseletek felvontatása: a gyülekezet asszonyai – valószínűleg a mi tiszteletünkre – beöltöztek a finn vidékek különböző népviseletébe. Szemet gyönyörködtető látvány volt.

Aztán megtörtént a hagyományok szerinti tűzgyújtás, és közben a finnek népdalokat énekeltek. Amikor a tűz már elhamvadt, mindenki kapott a hagyományosan rostos sült kolbász-féléből a „makkarából”.

Szent-Iván éji tűz

A pori ortodox templom

A harmadik, ami megragadott, az az őszinte játékosság, amelyet nemcsak a Juhannus ünnepen, hanem a Karvatti szigeti konfirmandus-tábor meglátogatásakor is tapasztaltunk.

Idős és fiatal egyaránt élvezettel játszotta azt a finn játékot, a „mölky”-t amely 12 számozott fa-bábbal és egy dobófavval lehet játszani, a szabadban bárhol, nem kell hozzá semmi „pálya”. (Kicsit a régi „kugli”-ra emlékeztet.)

Ez konfirmandus tábor a szigeten gyönyörű példája a mai finn fa-építészetnek.

Lelki épülésünket szolgálta lelkészünk reggelenként tartott áhítata, a közös

imák, a sok kötetlen beszélgetés vele, és egymással, a közös szaunázások; részvételünk a vasárnapi istentiszteleten a raumai Szent Kereszt templomban, a közös úrvacsora-vétel a finn testvérekkel.

Testi „épülésünkkel” is törődtek, a noormarkkui testvérek elvittek minket egy fedett, hűtött nyári sifutó pályára, ahol több-kevesebb sikerrel mindenki próbálkozhatott.

Köszönjük a szervezés munkáját Schilt Veronikának, és nagy-nagy köszönet illeti Kósa László lelkészünket nem csak a szervezésért, hanem a tolmácsolás igen fáradságos munkájáért is.

GYÜLEKEZETI ESEMÉNYNAPTÁR

Január

04. Eszlényi Ákos sorozata keddenként a Rákoscsabai közösségi házban március 3-ig
06. Közös vízkeresztli istentisztelet a Református Templomban a Pál Apostol iskola diákjaival.
- 16-23. Az Ökumenikus Imahét alkalmi: Rákoshegy-Rákosliget-Rákoscsaba

Február

06. Gyülekezeti est. Vendégünk Jókai Anna
- 11-14. Peter Kerschbauer osztrák diakónus lelkész látogatása.
13. Magyar-osztrák megemlékezés a szovjet munkatáborokba hurcoltakról.
16. Eszlényi Ákos vendégszolgálat Cinkotán
19. Luther film vetítése gyülekezeti teremben
26. Megkezdődik a Rákosligeti Templom renoválása

Március

- 04-05. Kósa László - dr. Léránt István kiskőrösi Egyházkerületi Konferencián
06. Szupplikáció a gyülekezetben
12. Konfirmandus szülők és gyermekek készítése a konfirmációra.
14. Koszorúztunk a rákoscsabai ünnepségen
14. A Duna TV forgat a gyülekezetben
23. Ökumenikus passiójáték a Pál Apostol iskolában az evangélikus ifjúság részvételével
25. Passió a Liszt Ferenc kórossal
26. Befejeződik a Rákosligeti Templom renoválása

Április

- 07-13. Kósa László Finnországban a noormarkuu-i lelkész beiktatásán
08. Egyházmegyei hittanverseny (1 csapat az országos döntőbe jutott)
15. Országos Luther verseny első fordulója ifjúság részére
- 16-17. Konfirmáció
- 22-23. Országos hittanversenyen Zánkán
23. Egyházkerületi Missziói Nap Orosházán: Hammer Ferencné

Május

05. Mennybemenetel: ünnepi istentisztelet reformátusokkal, és a Pál Apostol diákjaival nálunk
- 20-22. Gyülekezeti kirándulás Erdélyben
- 23-25. Eszlényi Ákos lelkészkonferencián, Révfülöpon
27. Ifjúságunk bábelőadása a Rákoscsabai Közösségi Házban
28. Első világháborús szobor újra avatása

Június

04. Szenior ifjúság – Középkör - kirándulása Visegrádra
04. Egyházmegyei hajókiránduláson
06. Hittanórások záróünnepélye
12. Családi-tanévzáró istentisztelet
- 16-19. Ifjúság Börzsönyligeten
18. Pál Apostol tanévzáró istentisztelete az evangélikus templomban
18. Marschalkó Gyula ny. lelkész gyémánt diplomát kap a Hittudományi Egyetemen.

20-25	Gyülekezeti gyerektábor Gyenesdiáson
20	Gyülekezeti látogatás Finnországban (július 1-ig)
Július	
06	Bibliáorások szeretetvendégsége
07-09	Ifjúság Bujákon
19-21	Dr. Léránt István felügyelő felkereste azokat a stájerországi községeket, ahonnan az első rákoskeresztúri németajkú evangélikusok érkeztek
27	Finn vendégek Rákoskeresztúron (augusztus 1-ig)
Augusztus	
11	Kósa László szolgálata a Pax katolikus rádióban
22-24	Kósa László Balatonszárszói lelkeszkonferencia
25	Pál Apostol iskolában hivatalos évkezdés
29	A Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség Presbitériuma augusztusi ülésén két esztendővel meghosszabbította paróchusa – Kósa László – szolgálati idejét
Szeptember	
01	Rk. templomban Pál Apostol tanérvnyító istentisztelet
04	103 éves Neszlényi Jenőné köszöntése
11	Családi-tanérvnyító istentisztelet.
17	Rákoskeresztúrtért Díjban részesült néhai idősb Altziebler Pál (posthumus) és Tóth Péter
22	Gyülekezeti út. Kál-Kápolna-i vasútállomáson a Szovjetunióba hurcoltak emlékére készített emlékmű felavatása. Ökumenikus alkalom Kompolton
25-27	Esperesi hivatalvizsgálat.
Október	
01	Deák tér Női misszió nap
08	Deák tér Evangélicáció
09	Marschalkó Gyula ny. lelkész vecsési paróchusi tisztébe való beiktatásának 50. évfordulóján, ünnepélyes istentiszteleten köszöntötte a Vecsési Gyülekezet. Dr. Léránt István képviselte gyülekezetünket.
09	Gyülekezeti est. Vendégünk Jókai Anna
23	Aratási hálaadó ünnep
30	Rákoshegy, Rákoskeresztúr közös reformációi istentiszteletek
30	Protestáns kulturális Est a Kongresszusi központban.

Szalay Lászlóné

Melczer János Alapítvány

Már 13 éve működik a Rákoskeresztúri Egyházközség alapítványa. A Melczer Jánosról elnevezett közhasznú szervezet fő célja a gyülekezetünk kulturális, oktatási és vallási tevékenységének támogatása.

Ennek keretében az alapítvány hozzájárul könyvek, egyházi folyóiratok beszerzéséhez, gyermekeink táboroztatásához, és a közösségi élethez kapcsolódó egyéb beszerzésekhez.

Örvendetes tény, hogy ebben az évben a bevételünk fő forrását jelentő az 1% személyi jövedelemadó az előző időszakhoz viszonyítva csaknem 137 ezer Ft-tal nőtt, és minden évben magánszemélyek is ajánlanak fel támogatást.

Tevékenységünk támogatása esetén az alábbi kedvezmények vehetők igénybe: Magánszemély és szja törvény hatálya alá tartozó egyéni vállalkozó a befizetett összeg 30%-át (max. 50.000.-Ft) igényelheti

vissza az adóbevallásban. Társas vállalkozás esetén az adózás előtti eredményt csökkenti az adomány teljes összege. (A csökkentés mértéke max. az adózás előtti eredmény 25%-a).

Támogassa gyülekezetünk Melczer János Alapítványát! További felvilágosítás a lelkeszi hivatalban. Tel: 2564224

Magyarországi Evangélikus Egyház.
Technikai szám: 0035

Egyházközségünk Melczer János Alapítványa.
Adószáma: 18010035-1-42

Gyülekezetünk bankszámla száma: 11717009-20004934

Kérjük, gyülekezet fenntartói járulékát, adományát erre a számlaszámra utalja!

EVANGÉLIKUS TELEHÁZ RÁKOSKERESZTÚRON

SZÁMÍTÓGÉPES TANFOLYAMOK INDULNAK

Jelentkezés Léránt Istvánnál a +36-20-8243464-es telefonon, vagy istvan.lerant@lutheran.hu e-mail címen!

Kósa László

ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND 2005 KARÁCSONYÁN

XII. 18.		SzRSz	
XII. 24.	Rákoskeresztúr	17:00	
XII. 24.	Rákoshegy	17:00	
XII. 25.		SzRSz	Úrvacsora
XII. 26.		SzRSz	Úrvacsora
XII. 30.	Rákoskeresztúr	18:00	Gyászsistentisztelet
XII. 31.	Rákoskeresztúr	18:00	
XII. 31.	Rákoshegy	17:00	
I. 1.		SzRSz	Úrvacsora
I. 6.		SzRSz	

SzRSz: Szokott rend szerint: Rákocscaba, Rákoshegy: 9:00^h, Rákoskeresztúr: 10:30^h, Rákosliget: 11:00^h

Jézus Krisztus dicséretével,
Hogy érettünk megszülettél,
Az ember és angyalsereg,
Ma ennek mind örvendének.

Örömteli karácsonyi ünnepeket és áldott újesztendő kíván Önnek és családjának

Dr. Léránt István
felügyelő

Kósa László
lelkész

SZOLGÁLATAINK

2005. április 1. és 2005. október 15. között

Akiket Isten gyermekévé fogadott

Andorkó Dávid, Ágoston Melinda Szilvia, Balatoni Tamás György, Balázs Szonja, Balogh Mónika Angelika, Bartosik Csenge, Csillag Virág Eszter, Csobán József János, Fazekas Attila, Fazekas Árpád, Gerecs Norbert, Győri Ferenc Márton, Hammer Viktória Ilona, Herzog Orsolya Anna, Jakab Stefánia, Juhász Tamás, Kiss Ilona, Kovács Erik Bendegúz, Malatinszki Evelin Ivett, Molnár Bianka, Monori Kristóf, Pusztai Dániel, Réffi Levente, Samu Márton Gergely, Siklósi Lilla Laura, Susán Gábor, Szabó Szeréna, Szente Bence, Tizmár Nikolett, Vági Dóra, Vági Edina, Vági Noémi

Akiket a Szentlélek megerősített – Rákoskeresztúron konfirmáltak

Bene Adrienn, Gerecs Norbert, Juhász Tamás

Akik házasságukra Isten áldását kérték

Bruce E. Righter – Magyar Lilla, Dósa Szilárd – Cserpes Éva, Gerecs Norbert – Bene Adrienn, Ikladi Lajos – Gönczö Judit, Lance Kensley – Szilágyi Tünde, Molnár Szabasián – Varga Márta, Molnár Tamás – Lengyel Szilvia

Akik Urukhoz tértek

Bielik Istvánné Huszár Mária 94, Bielik Mihály 62, Botos Imréné Endrődi Erzsébet 60, Brunner Jánosné Pör Ilona 68, Burger Péter 69, Chován Gyuláné Kapiás Lenke 80, Csajka Károly 78, Deák Lajosné Sperber Magdolna 82, Farkas Lászlóné Megyeri Zsuzsanna 85, Fritz Pálné Roszinszki Mária 69, Gyűker Istvánné Kozma Erzsébet 79, Harányi Józsefné Hagemann Ágota 82, Havrilla Jánosné Megyeri Julianna 81, Hullám Károlyné Horváth Mária 81, Karminás Mihály 69, Kiss Péter 57, Kosik Gusztáv László 82, Koszta Péter 30, Kurai Ferenc 49, Malik Istvánné Farkas Erzsébet 81, Mátrai Istvánné Lukács Zsuzsanna 83, Mezei Sándor 54, Mizbrandner Mártonné Balogh Terézia 92, Paulek Károlyné Pádár Éva 67, Pusztai László 54, Rábai Kálmán 53, Rápolthy Margit 97, Ruppi András 71, Sajbán Jánosné Brunner Ilona 84, Sajben Mihály 75, Szollár László 60, Tomasovszki János 78, Tomasovszki József 76, Tóth László 72, Vandrašček József 88, Vida István 46

GYŰLEKEZETI TERJESZTÉSBEN ÉS HASZNÁLATRA

SZÉRKESZTI: LÉRÁNT ISTVÁN DR. FELÜGYELŐ ✉ ISTVAN.LERANT@LUTHERAN.HU

✉: BUDAPEST, BAKANCOS UTCA 2. H-1173.

☎: (06-1) 256-4224 – KÓSA LÁSZLÓ ✉ LASZLO.KOSA@LUTHERAN.HU

☎: (06-1) 253-5116 – ESZLÉNYI ÁKOS ✉ ESZLAKOS@FREEMAIL.HU

INTERNET VÁLTOZAT: [HTTP://RAKOSKERESZTUR.LUTHERAN.HU](http://RAKOSKERESZTUR.LUTHERAN.HU)

Gyerekkolodál

Karácsonyfa
Szép Ernő

Az országút szélén
Ott áll télbe nyárba
A Krisztus keresztje
Hóba porba sárba

Még a szeg se látszik
Ami felszegezte
A kezét a lábát
Arra a keresztre

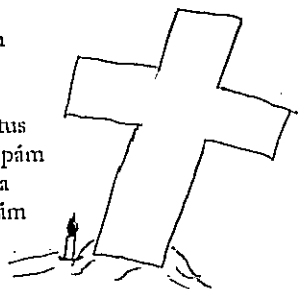

Félre dőlt a fája
Hallgatott a szélre
Vagy a részeg autó
Billentette félre

Olyan mint az árnyék
Mint a tűnő álom
Mégis nézve nézem
Csudára csudáalom

Az ő bádog testét
Megeszi a rozsda
Bajuszát szakállát
Az eső lemosta

Te elhervadt Krisztus
Te vagy az én pompám
Te vagy az én drága
Fényes karácsonyfám

Tavaly adventben az esti gyertyagyújtáskor felolvastam a gyerekeimnek ezt a verset. A kisebbek hamar bevallották, hogy ők bizony egy kukkot sem értettek belőle. Hiszen milyen érthetetlen, hogy valakinek az országút szélén álldogálva a Krisztus-testet tartó dülöngélő keresztről a karácsonyfa jusson eszébe! Éppen a karácsonyfa, amelynek friss erdőillata bejárja az egész házat, fényes zöld levelei csillognak, ragyogó üvegdíszein megvilan a meleg fényű gyertyák lobogó fénye. Karácsony esti pompáját és szépségét egész évben őrizzuk emlékezetünkben. Hogy lehet hát, hogy a rozsdamarta, esőmosta bádogtestet, amely olyan, mint egy árnyék, valaki nézve nézze, csudára csudálja, s végül drága karácsonyfájának nevezze? Mondhatnánk persze erre, hogy ezt csupán a költő szeme látja így, s csak a költészet képes ilyen túlzásokra.

De milyen a ti látásotok? Ha hétről hétre a keresztúti templom oltárképe előtt ültök, arról eszetekbe jut-e a jászolban fekvő kisedő? És fordítva: a mézeskalács illatú gyertyafényes szentesi áhítatban felrémlik-e előttetek nagypéntek véres szenvedése? Észre tudjuk-e venni mindkét testben az ajándékot, Isten ajándékát? Egyáltalán, miért történt mindez így? Nem kell rögtön válaszolnotok a kérdésre. A gondolkodásban segíthet azonban, ha az alábbi betűkígyót szavakra bontjátok:

MERT ÚGY SZERETTEL / STEN AVILÁGOTI / GYEGYVŐT TARTÓ / TAHOZ KIRIZ / ÖBEN MEELNÉSSEN / HANEIRBÖLELETE / SZENI

Mirák Katalin

Rajz: Zsuzsanna és Judit